

© Orchard Literary Agency

© Orchard Literary Agency

Harcos Bálint

Szofi lufija

Cristina Quiles
rajzaival

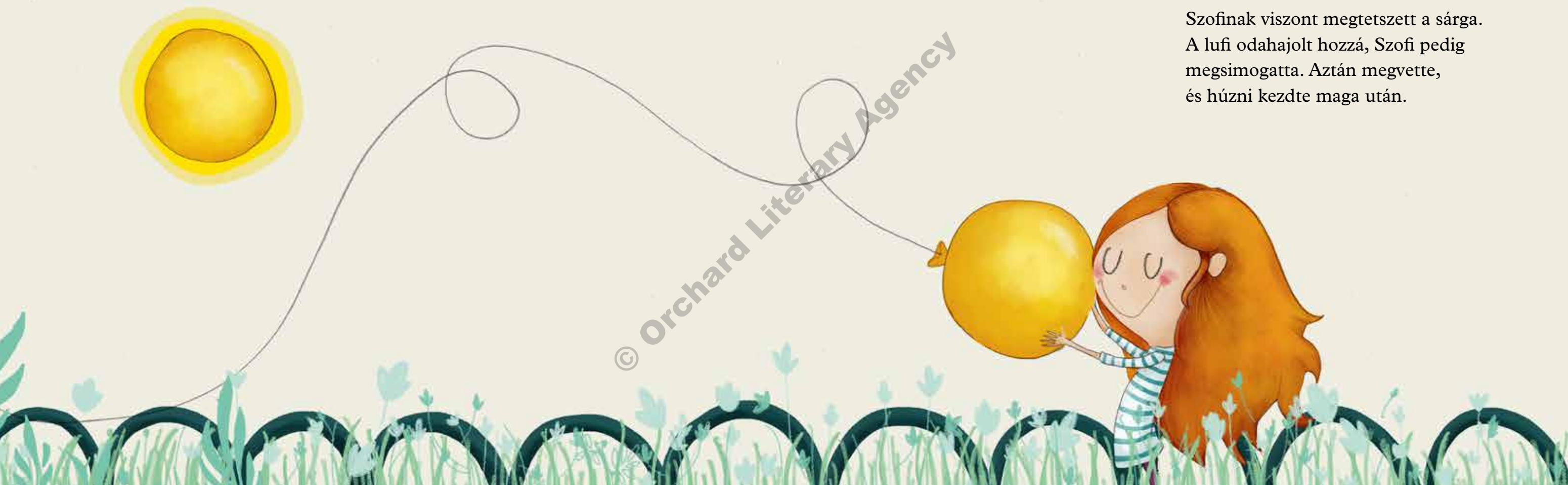

Pagony

Szép, nyári reggel volt. Szofi a játszótér felé
szaladt, ahol a barátai már vártak rá. Egyszer csak
meglátott egy bácsit, aki színes lufikat árult.

A lufik között volt lila, volt zöld, volt piros,
és volt egy sárga is. A gyerekek mind választottak
maguknak egyet. De a sárgát senki nem akarta
hazavinni.

Szofinak viszont megtetszett a sárga.
A lufi odahajolt hozzá, Szofi pedig
megsimogatta. Aztán megvette,
és húzni kezdte maga után.

Ám a lufi másfelé akart menni. Szofi azonban
nem hagyta magát. Húzta tovább, és azt mondta:
– Gyere, most elmegyünk a játszótérre!

De a lufi sem hagyta magát! Így hát Szofi
megfogta, és a hóna alá csapta.
A lufi izgett-mozgott, majd hopp,
kiugrott Szofi hóna alól!

Szofi utánafutott:

– Hová pattogsz? Állj meg!

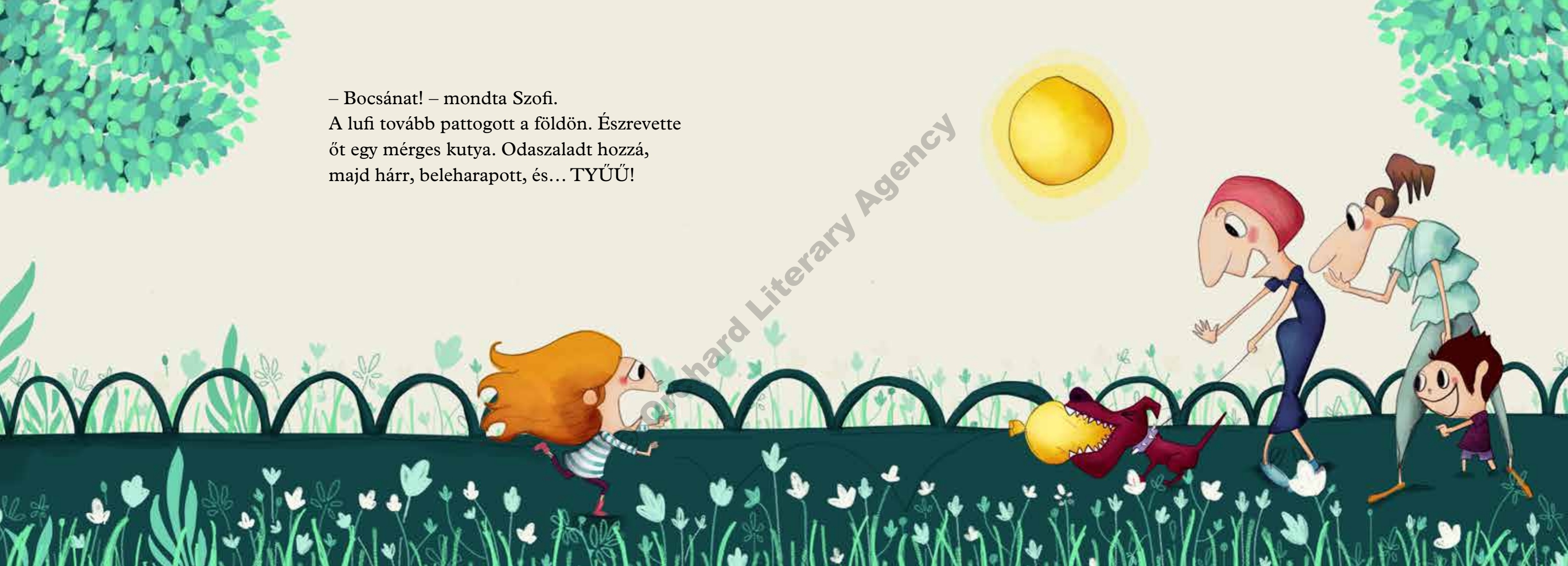
Épp arra sétált a szomszéd bácsi. A lufi
nekipattant az esernyője hegyének, és... PUKK!

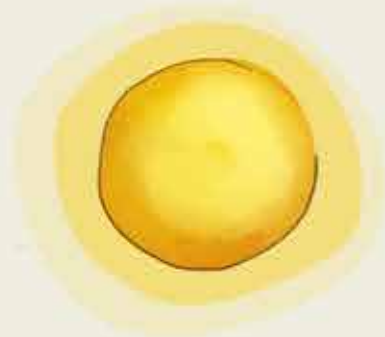

Ámde nem-nem: nem a lufi
pukkadt szét, hanem a szomszéd
bácsi esernyője nyílt ki! Húha!

– Bocsánat! – mondta Szofi.
A lufi tovább pattogott a földön. Észrevette
őt egy mérges kutya. Odaszaladt hozzá,
majd hárr, beleharapott, és... TYÚÚ!

Ámde nem-nem: nem a lufi repült el,
hanem a mérges kutya! Pá-pá!

Szofi megszidta a lufit:

– Látod? Ezért nem szabad szaladgálni!
Ekkor odaérték egy virsliarushoz.

A lufi kiugrott Szofi kezéből, majd zutty,
beleplaccsant a forró vízbe, a virslik közé,
és... S-SSZ!

Ámde nem-nem: nem
a lufi főtt meg, hanem a
virslík ugráltak ki a tálból!
Hopp-hopp!

Szofi kihúzta a lufit a vízből, és megrázta:
– Hát szabad így viselkedni?!
De a lufi csak ide-oda táncolt. Meglátta
ezt egy csapat nagyfiú, elvették Szofitól
a lufit, és pattogatni kezdték...
PÓING-PÓING!

Ámde nem-nem: nem a lufi kezdett el pattogni,
hanem a nagyfiúk! Tong-tong-tong!

Szofi kacagva fölkapta a lufit:
– Ezt jól csináltad! – és sétált vele tovább.
Ekkor Szofit a lufi berántotta egy rózsabokorba,
és... DURR!

De nem-nem: nem
a lufi durrant ki, hanem
a rózsák a bokron!
Pukk-pukk-pukk!

Szofi toppantott egyet:

– Így sosem érünk a játszótérre!

Ekkor meglátott egy villamost. Odakötözte a végéhez a lufit,
majd fölszállt rá, és... HÚÚÚ!

De nem-nem: nem a villamos húzta el a lufit,
hanem a lufi húzta el a villamost! Vumm!

Szofi leszállt a villamosról, leoldotta a lufit, majd futott vele tovább. És ekkor végre meglátta a barátait. Odaszaladt hozzájuk, és hopp, véletlenül elengedte a lufiját...

A lufi pedig szállt, szállt fölfelé, föl a felhők fölé,
föl a madarak fölé, föl, egészen a Napig.
Ott megállt, de nem-nem: nem olvadt el,
hanem arrébb gurította a Napot.
És onnantól kezdve ő sütött le Szofira és barátaira,
ő, Szofi lufija!

MÁR MEGJELENT:

Szofi tüsszent

Szofi varázsol

Szofi bijócskázik

Szofi és a Mikulás

© Orchard Literary Agency

ISBN 978-963-410-233-5

© Harcos Bálint – Cristina Quiles – Pozsonyi Pagony Kft.

Megjelent a Pozsonyi Pagony Kft. gondozásában (1137 Budapest, Pozsonyi út 26.)

www.pagony.hu

Felelős kiadó: Banyó Péter

Szerkesztette: Kovács Eszter

Műszaki szerkesztő: Pais Andrea

Produkción munkák: Wunderlich Production Kft.

Produkción vezető: Mészáros Gabriella

Nyomás, kötés: Reálszisztéma Dabasi Nyomda Zrt.

Vezérigazgató: Vágó Magdolna

www.dabasinyomda.hu

Munkaszám: 170443

© Orchard Literary Agency